

El consell de redacció
 d'**eL Nou Gaià**
 us desitja
feliç
2010

eLNouGaià

Revista social i cultural

núm. 13 / febrer 2010

Les nostres entitats La nostra força

EDITORIAL

Des d'eL Nou Gaià volem adherir-nos a l'editorial conjunt "La dignitat de Catalunya" en defensa de l'Estatut de Catalunya publicat el passat 26 de novembre a 12 diaris catalans: El Periódico, La Vanguardia, Avui, El Punt, Segre, La Mañana, Diari de Tarragona, Diari de Girona, Regió 7, El Nou 9, Diari de Terrassa i Diari de Sabadell.

Tot seguit en reproduïm el text íntegre:

La dignitat de Catalunya

Després de gairebé tres anys de lenta deliberació i de contínues maniobres tàctiques que han malmès la seva cohesió i han erosionat el seu prestigi, el Tribunal Constitucional pot estar a punt d'emetre sentència sobre l'Estatut de Catalunya, promulgat el 20 de juliol del 2006 pel cap de l'Estat, el rei Joan Carles, amb el següent encapçalament: «Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat, els ciutadans de Catalunya han ratificat en referèndum i Jo vinc a sancionar la llei orgànica següent». Serà la primera vegada des de la restauració democràtica de 1977 que l'alt tribunal es pronuncia sobre una llei fonamental ratificada pels electors. L'expectació és alta.

L'expectació és alta i la inquietud no és escassa davant l'evidència que el Tribunal Constitucional ha estat empès pels esdeveniments a actuar com una quarta Cambra, confrontada amb el Parlament de Catalunya, les Corts Generals i la voluntat ciutadana lliurement expressada a les urnes. Repetim, es tracta d'una situació inèdita en democràcia. Hi ha, no obstant, més motius de preocupació. Dels 12 magistrats que componen el tribunal, només 10 podran emetre sentència, ja que un (Pablo Pérez Tremps) està recusat després d'una espessa maniobra clarament orientada a modificar els equilibris del debat, i un altre (Roberto García-Calvo) ha mort. Dels 10 jutges amb dret a vot, quatre continuen en el càrrec després del venciment del seu mandat, com a conseqüència del sordid desacord entre el Govern i l'oposició sobre la renovació d'un organisme definit recentment per José Luis Rodríguez Zapatero com el «cor de la democràcia». Un cor amb les vàlvules obturades, ja que només la meitat dels seus integrants estan avui lliures de contratemps o de pròrroga. Aquesta és la cort de cassació que està a punt de decidir sobre l'Estatut de Catalunya. Per respecte al tribunal —un respecte sens dubte superior al que en diverses ocasions aquest s'ha mostrat a si mateix—, no farem més al·lusió a les causes del retard de la sentència.

Avanç o retrocés

La definició de Catalunya com a nació al preàmbul de l'Estatut, amb la consegüent emanació de símbols nacionals (¿que potser no reconeix la Constitució, al seu article 2, una Espanya integrada per regions i nacionalitats?); el dret i el deure de conèixer la llengua catalana; l'articulació del Poder Judicial a Catalunya, i les relacions entre l'Estat i la Generalitat són, entre altres, els punts de fricció més evidents del debat, d'acord amb les seves versions, ja que una part significativa del tribunal sembla que està optant per posicions irreductibles. Hi ha qui torna a somiar amb cirurgies de ferro que tallin de soca-rel la complexitat espanyola. Aquesta podria ser, lamentablement, la pedra de toc de la sentència. No ens confonguem, el dilema real és avanç o retrocés; acceptació de la maduresa democràtica d'una Espanya plural, o el seu bloqueig. No només estan en joc aquest o aquell article, està en joc la mateixa dinàmica constitucional: l'esperit de 1977, que va fer possible la pacífica transició. Hi ha motius seriosos per a la preocupació, ja que podria estar madurant una maniobra per transformar la sentència sobre l'Estatut en un verdader tancament amb pany i forrellat institucional. Un enroc contrari a la virtut màxima de la Constitució, que no és sinó el seu caràcter obert i integrador. El Tribunal Constitucional, per tant, no decidirà únicament sobre el pleit interposat pel Partit Popular contra una llei orgànica de l'Estat (un PP que ara es reaproxima a la societat catalana amb discursos constructius i actituds afalagadores).

Els pactes obliguen

L'alt tribunal decidirà sobre la dimensió real del marc de convivència espanyol, és a dir, sobre el més important llegat que els ciutadans que van viure i van protagonitzar el canvi de règim a finals dels anys 70 transmetran a les joves generacions, educades en llibertat, plenament inserides en la complexa supranacionalitat europea i confrontades als reptes d'una globalització que relativitza les costures més rígides del vell Estat nació. Estan en joc els pactes profunds que han fet possible els 30 anys més virtuoses de la història d'Espanya. I ambats a aquest punt és imprescindible recordar un dels principis vertebradors del nostre sistema jurídic, d'arrel romana: Pacta sunt servanda. Allò pactat obliga. Hi ha preocupació a Catalunya i cal que tot Espanya ho sàpiga. Hi ha alguna cosa més que preocupació. Hi ha un creixent atipament per haver de suportar la mirada irada dels que continuen percebent la identitat catalana (institucions, estructura econòmica, idioma i tradició cultural) com el defecte de fabricació que impedeix a Espanya assolir una somiada i impossible uniformitat. Els catalans paguen els seus impostos (sense privilegi foral); contribueixen amb el seu esforç a la transferència de rendes a l'Espanya més pobre; afronten la internacionalització econòmica sense els quantiosos beneficis de la capitalitat de l'Estat; parlen una llengua amb més marge demogràfic que el de diversos idiomes oficials a la Unió Europea, una llengua que, en lloc de ser estimada, resulta sotmesa tant vegades a un obsessiu escriturini per part de l'espanyolisme oficial, i acaten les lleis, per descomptat, sense renunciar a la seva pacífica i provada capacitat d'aguant civí. Aquests dies, els catalans pensen, sobretot, en la seva dignitat; convé que se sàpiga. Som en vigílies d'una resolució molt important. Esperem que el Constitucional decideixi atenent les circumstàncies específiques de l'assumpte que té entre mans —que no és sinó la demanda de millora de l'autogovern d'un vell poble europeu—, recordant que no existeix la justícia absoluta, sinó només la justícia del cas concret, raó per la qual la virtut jurídica per excel·lència és la prudència. Tomem a recordar-ho: l'Estatut és fruit d'un doble pacte polític sotmès a referèndum.

A data de tancament d'aquesta edició d'eLNG, el Tribunal Constitucional encara no havia emès sentència sobre l'Estatut de Catalunya.

Núm. 13 - Febrer 2010

4	FIRA D'ENTITATS
6	AMPA ESCOLA LES CODINETES
7	ESCOLA
12	GRUP DE DONES
13	U.E. LA NOU DE GAIÀ
14	KAMDAFÉ
15	LA MARATÓ DE TV3
16	GRUP SARDANISTA
17	COLLA D'AMICS TOTHOM HI CAP
18	HISTÒRIA. LLIBRE DEL CONSELL DEL LLOCH
25	HISTÒRIA. LES ASSOCIACIONS DE LA NOU
26	PLAGUICIDAS
28	URBANISME. PLA DE L'EIXAMPLE DE CERDÀ
31	MÓN RURAL
32	TERCERA EDICIÓ DE LES NITS DEL CASTELL
33	BALL DE SANTA MAGDALENA
34	VIIÈ CICLE DE CONFERÈNCIES DE TARDOR
35	RECOMANACIÓ LITERÀRIA
35	RECOMANACIÓ MUSICAL
36	MOVIMENTS DEMOGRÀFICS A LA NOU
36	TELÈFONS D'INTERÈS
38	ENTRETENIMENTS

**DIPUTACIÓ
POSEM
L'ACCENT**

eL Nou Gaià

Consell de Redacció

Ma. Teresa Figueras
Oscar Martí
Núria Virgili
Martí Martí
Esther Bernadó
David Pallarés

Edita

Regidoria de Cultura, Acció Ciutadana i Serveis Socials

Disseny i Maquetació

Juanjo Fuster

Imprimeix

Infotècnica - tot per l'oficina
Dipòsit legal: T-1732-2003
ISSN 2013-4169

Amb la col·laboració de:
Diputació de Tarragona

SOCIETAT

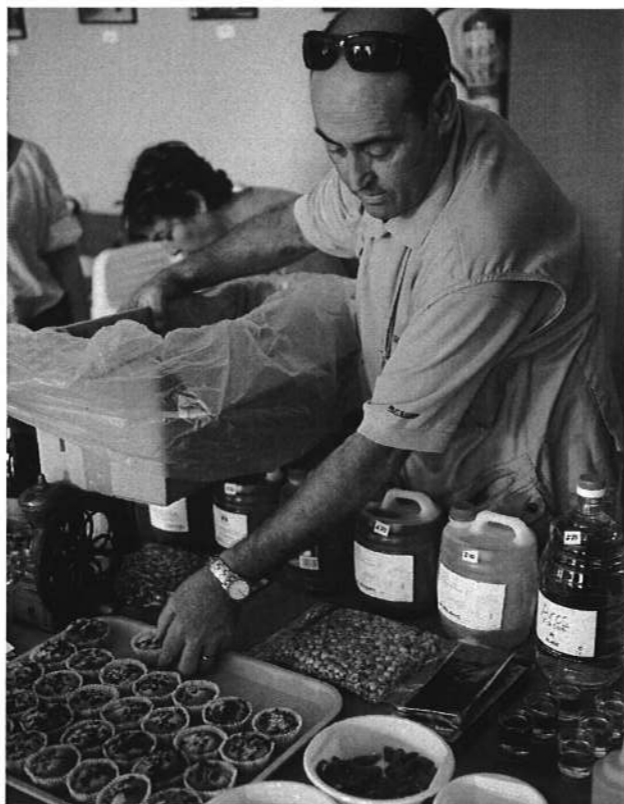
FIRA D'ENTITATS

Una mostra de la vitalitat del poble

Per Teresa Figueras

El 27 de setembre es va celebrar la segona Fira d'Entitats de la Nou. Es va emplaçar a la sala del Casal i a la pista del Cercat. S'hi van aplegar el Grup de Dones, el Grup Sardanista, la Cooperativa Agrícola Verge de les Neus, els Caçadors, l'AMPA, el Nou Gaià, l'Associació de Ball, els Trencanous, el 9Teatre i la Unió Esportiva. En tots els estands cada associació informava de les activitats que organitza al llarg de l'any i en què consisteix la seva tasca. Aquest any, com a novetat, cada parada oferia alguna cosa per picar que feia més agradable la visita a tots els assistents. Cal dir que al llarg de la jornada hi va haver força moviment de gent que s'interessaven pel reclam de cada entitat. El Grup de Dones va organitzar el 1r mercadell de mobles i objectes i els diners que es van recollir amb la venda, van anar a parar a la Lliga contra el Càncer. Vist l'èxit d'aquesta primera edició possiblement se'n celebraran d'altres ja que aquesta activitat va atraure l'atenció de gent d'altres localitats. La Cooperativa Verge de les Neus va oferir les magdalenes de garrofa que van poder tastar tots els assistents. A veure si aquesta dolça recepta fa pujar el preu d'aquest fruit ara tan devaluat.

El Grup Sardanista va mostrar tríptics i fulletons amb el repartiment de la sardana i unes normes bàsiques per a ballar-la. A la tarda i per finalitzar van ballar tots junts una sardana. Aquesta entitat valora positivament aquesta activitat però trobaria millor que tots els grups estiguessin ubicats en una mateix espai i no en dos com s'ha fet enguany. Els caçadors van oferir un tast de rostit de porc senglar cuinat pel Julian. Qui va passar per l'estand de l'Associació de Ball es va poder provar alguns dels vestits de la Raquel, la profesora, i també podia veure algunes de les actuacions a la pantalla de l'ordinador. Els Trencanous venien butlletes amb premi directe i participació posterior en un sorteig. Els del 9Teatre i la Unió Esportiva van mostrar

■ El Ricard Preparant l'estand de la Cooperativa

un recull de fotografies on s'hi podien veure moments de la seva trajectòria. L'AMPA va fer taller de bijuteria i a la tarda va oferir a tots els assistents una xocolatada. Valoració ben positiva de la jornada que, tot i les quatre gotes que van caure, va atraure a un bon nombre de públic. A finals de setembre se celebrarà la 2a. Fira d'entitats i nosaltres hi serem. Volem que participeu tots al taller que realitzarem de repartiment de sardanes. També farem els passos per tothom qui en vulgui aprendre i al final ballarem una sardana.

■ Una imatge de l'ambient que hi havia a la pista del Cercat

■ La parada dels caçadors

■ El mercadell preparat per l'Associació de Dones

ELECTRICITAT - FONTANERIA

Joan Martí Gallofré

Jaume I, 2º - D · Tel. 977 65 52 87

43763 La Nou de Gaià

AMPA ESCOLA LES CODINETES

Nova Junta, nova etapa

Per Mònica Gutiérrez

Com és habitual, l'AMPA de l'escola informa mitjançant la revista de tots aquells actes tan públics com interns, que els nens i nenes, mestres i AMPA de l'escola les Codinetes hem fet amb molta il·lusió al nostre poble.

Aquest curs escolar va començar per als professors l'1 de setembre i per als nens i nenes el dia 14 de setembre amb jornada de matí i tarda: 9 a 12'30 h. i de 15 a 16'30 h. Tenim la mateixa directora que l'any passat: la Sra. Sílvia Farreró, i com a secretària la Sra. Anna Rodón.

Disposem d'acollida matinal de 8 a 9 h, amb la monitora Najat, i de tarda de 16'30 a 17'30 hores amb la monitora Marta Dalmau. Aquest servei s'ofereix tant a nens i nenes fixes com a esporàdics. També tenim servei de menjador escolar de 12,30 a 15 hores, amb l'empresa encarregada tant de càtering com de monitoratge, Cuina i lleure, S.L., la qual té contractades de monitores a la Najat i la Mercè. Enguany s'hi queden uns 44 nens i nenes fixes i algun més d'esporàdic.

6 | A la tarda l'AMPA organitza les següents activitats extra-escolars: anglès, biblioteca, informàtica, futbol, Musitea (música i teatre) i High School Musical.

Enguany a l'AMPA s'ha renovat la junta, tal com la normativa indica, i els papis i mavis que formen part d'aquesta nova junta són:

Presidenta: Mònica Gutiérrez

Secretària: Àfrica Serra

Tresorera: Maria Sánchez

Vocals: Judith López, Quim Font, Marta Sirvent,

Pep Navarro.

Cada membre d'aquesta junta té unes funcions assignades, per tal que l'organització d'una escola que va creixent funcioni (especificacions al taulell d'anuncis de l'escola).

A banda d'ocupar-se de les seves tasques habituals, aquests col·laboradors i col·laboradores han participat en els següents actes:

A l'estiu vàrem fer dues tardes a la biblioteca del castell, una per fer un conta-contes i l'altra un taller de bijuteria. Com van tenir una bona rebuda, es va decidir que, els divendres últims de cada mes, es farien més tallers diversos i conta-contes.

A la Fira d'Entitats, al setembre.

Castanyada. Vàrem rebre la Castanyera Maria Teresa de Tarragona, i vam convidar tothom a esmorzar panellets, mistela, cacaolat i sucs. Els panellets ens els van elaborar els nens del col·legi en horari escolar. Els els van quedar boníssims.

Hem col·laborat amb la Marató de TV3 l'11 de desembre, fent un bingo, xocolatada i venda d'articles diversos que els nens del CEIP Codinetes han elaborat en horari escolar, tal com postals de Nadal, pines, penjolls, ...Es van recaptar prop de 1.500 €, juntament amb l'associació de Dones que van fer un sopar.

El 4 de gener, vàrem fer el parc de Nadal al Casal de la Nou de Gaià, el qual com cada any va tenir molts visitants i col·laboració.

ESCOLA

Activitats del primer semestre

Per David Pallarès

De totes les activitats realitzades des que va començar el nou curs 2009-2010, destaquen, com sempre per aquestes dates, l'elaboració de panellets per part de tots els escolars i, com no, l'activitat de teatre, on també els ensenyen a perdre la vergonya a dalt d'un escenari. Enguany les fotos de grup

les han encomanat a la Noemí que ha resultat ser una gran fotògrafa i els pares i mares n'han quedat molt contents. També hi ha hagut activitat a l'hort on els nens i nenes entren en contacte amb el món del conreu i les plantes.

Perruqueria **Àngels** Estètica

Carrer Cases Noves, 18 - Telèfon 977 65 50 37
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

Depilació · Manicura · Pedicura · Maquillatge
Permanent i Tint de Pestanyes · Ungles de Porcelana
Tractament facials i corporals

MESTRAL
A G R Ò N O M S

MESTRAL AGRÒNOMS, S.L. ENGINYERIA DEL MEDI AMBIENT
C/ Raval Martí Folguera, 8, 3r. 2a. 43201 Reus (Baix Camp)
Tel. 977 12 70 27 · Fax 977 12 70 58 mestral@tinet.org

ESCOLA / ACTIVITATS DEL PRIMER SEMESTRE

Núria
alimentació

C/ RAVAL DELS HOSTALETs, 23
43763 LA NOU DE GAIÀ
TARRAGONA

977 649 018

8 |

Fotos de grup dels escolars d'enguany

| 9

Escolars aprenent a conrear l'hort

el **NOU** alumini

La finestra ben feta

- MOSQUITERES
- MAMPARES DE BANY
- TENDALS
- CORTINES
- BARANES
- MALLORQUINES
- TANCAMENTS DE GALERIES
- PORTES BASCULANTS

Av. Catalunya, 36 - baixos
43763 LA NOU DE GAIÀ

Tel. i Fax 977 655 693
685 121 024 - 653 796 665
elnoualumni@terra.es

ESCOLA / ACTIVITATS DEL PRIMER SEMESTRE

10 |

la quitxalla
aprenent a fer
panellets

EXCAVACIONS I SERVEIS AGRARIS

JOAN FORTUNY

977 65 54 38
650 31 26 27
646 00 60 77

C/ Hostalets, 22
43763 La Nou de Gaià

Diversos
moments de
l'actuació de
teatre feta per
la mainada

| 11

JOAN MONTRAGULL CIVIT

Aire condicionat
i
refrigeració

Tel. 677 696 901

GRUP DE DONES

Iniciatives solidàries i activitats diverses

L'entitat organitza amb èxit dos sopars a fi de recaptar fons per a la Marató de TV3 i per a la Lliga contra el càncer. Entre les activitats, destaca l'exposició sobre vestits de núvia al Castell, que permet observar l'evolució de la moda nupcial des de mitjan segle passat fins ara

Per Esther Bernadó

Liurament de premis, al centre l'agraciada M.Teresa Dalmau

El Grup de Dones ha realitzat diverses activitats en aquest segon semestre de 2009. La primera va ser l'organització del 1r. Mercadell de mobles i objectes dins de la celebració de la Segona Fira d'Entitats de la Nou de Gaià promoguda per l'Ajuntament el dia 27 de setembre. Com ja va poder observar els que hi va assistir, va tenir un gran èxit, tant d'objectes aportats per tothom (donats o per vendre), com de compradors. Les finalitats d'aquest Mercadell eren dues: una col·laborar econòmicament amb la Lliga contra en el càncer de les comarques de Tarragona, i l'altra reutilitzar

els objectes que ja no tenen utilitat per a nosaltres, però que poden agradar a altres persones. Esperem seguir mantenint aquesta activitat en els propers anys. També, dins la festa de Sant Cosme i Sant Damià, al Castell, el Grup de dones va organitzar un exposició de vestits de núvia de veïnes del poble i membres del grup de dones. Cal dir que hi va haver una nombrosa participació i que la sala va quedar molt ben guarnida gràcies a la col·laboració de dones del Grup i en especial de la Brigitte que va fer-ne la decoració floral. La mostra va ser visitada per un gran nombre de gent que va

12 |

valorar molt positivament la iniciativa. S'hi podien veure diferents estils de vestits (des dels anys 50 fins a l'actualitat) . Amb cada vestit també hi havia la foto dels nuvis. Era curiós de veure l'evolució de la moda amb el pas del temps i veure com canviaven les persones. També hem participat en l'organització del sopar de la Lliga contra el càncer de les comarques de Tarragona. Es van recaptar amb aquest fi 1.169,50 Euros. El dia 12 de desembre de 2009 es va celebrar el sopar per participar en la Marató de TV3 amb gran èxit d' assistents. Érem 140 persones i vam comptar amb la col·laboració econòmica i amb espècies de la majoria de les empreses i professionals del municipi. Aquesta activitat va recaptar 1.057 euros que es van fer arribar als organitzadors de la Marató . Aquest curs 2009-2010 se segueixen fent les següents activitats: Restauració de mobles i objectes antics (dos dies al mes) Classes de loga: dos dies la setmana Classes de memòria i gimnàstica per a la gent gran: una vegada a la setmana.

Tothom qui vulgui pot participar en qualsevulla d'elles. Ho pot fer posant-se en contacte amb el grup.

Us volem comunicar que el nostre bloc ja està actualitzat. Hi podeu entrar i participar amb les vostres aportacions:

"grupdedoneslanou.blogspot.com".

També podeu fer servir el nostre correu electrònic:

grupdedoneslanou@gmail.com

o el nostre telèfon: **638 371 871**

U.E. LA NOU DE GAIÀ

La Nou també tindrà el seu planter

Per David Pallarès

El Pol Pallarès fent una filigrana amb la pilota

Enguany, a part de la nova temporada de futbol sènior, es va iniciar una activitat per als més menuts com és l'escola de futbol, amb l'Alberto com a entrenador. Els nens de la Nou han pogut aprendre no només a xutar (això ja en sabien) sinó també tècnica i posició al terreny de joc. Com que només en són entre 8 i 10 no són prou per poder jugar una lligueta, però està previst que a principis de 2010 es facin alguns partits amistosos amb altres poblacions de la rodalia, així els nostres petits poden entrar en acció i posar en pràctica els coneixements adquirits.

| 13

J.C. MARTÍ

*Electricitat, Fontaneria,
Calefacció i Gas*

LA NOU DE GAIÀ

FRUITES I VERDURES
SÒNIA FRUITS

Telèfon: 659 23 99 52
C. Tarragona, nº 18-20
TORREDEMBARRA

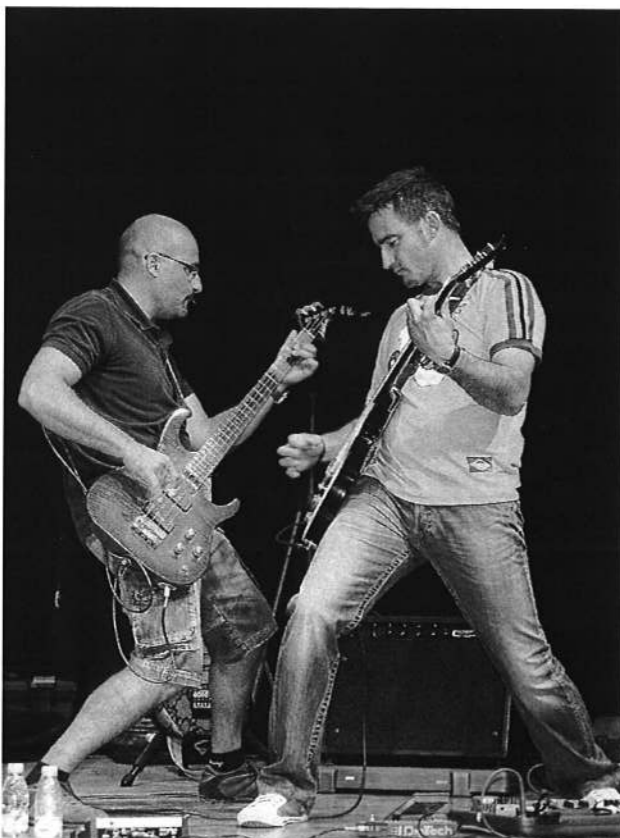
KAMDAFÉ

Neix una nova formació musical

Per David Pallarès

El grup en la presentació al Casal durant la 2a Fira d'Entitats

El passat dia 27 de setembre va tenir lloc la fira d'entitats que es ve realitzant cada any al nostre poble. Aprofitant l'avinentsa, el grup de rock de la Nou de Gaià, els KAMDAFÉ, van aprofitar per ensenyar-nos uns quants temes en els quals estan treballant. El grup, que es compon d'exmembres del Kurtcats -com són el Jose Lorente i el David Pallarès- han fet seguir la Jèssica, una noia que fa un any aproximadament que viu al poble i que té una veu realment prodigiosa. Completa el grup el Salva Alarcón de Maspujols. Durant una mitja hora van entretenir a grans i petits amb el seu rock dur però amb melodies enganxoses, i van tenir una acollida magnífica. Esperem que es facin sentir arreu de les nostres terres per tal de fer conèixer el nostre poble per tota Catalunya. Ànims i èxit.

14 |

LA MARATÓ DE TV3

La Nou respon amb una gran recaptació

Per Àfrica Serra i Teresa Figueras

La Marató 3

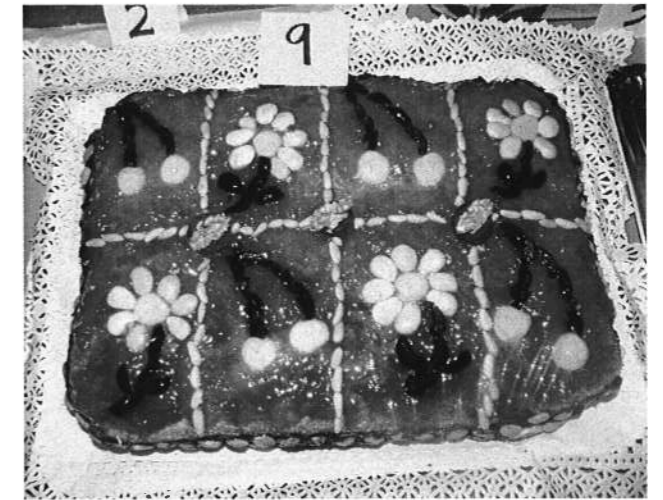
Un any més el poble de la Nou va demostrar la seva solidaritat en una nova edició de la Marató de TV3, enguany dedicada a les malalties minoritàries

El Grup de Dones i l'AMPA van organitzar un sopar i un bingo i es van recollir més de 1.400 €. Els més petits també hi van participar amb les seves manualitats. Cal dir que ells sols ja van recollir més de 100 €.

Els actes es van fer al Casal. A la tarda es va poder gaudir del bingo, la xocolatada i la venda de manualitats, tot plegat coordinat per l'AMPA i amb l'ajut dels nens. A la nit el Grup de Dones va preparar un sopar de pa amb tomaca i embotits, amanides i un postre ben dolç, cocs. Vist l'èxit de l'edició anterior amb el concurs de truites, enguany es va convocar el concurs de cocs en el qual hi van participar unes vint persones. Es van atorgar tres premis i la guanyadora va ser la Ma. Teresa Dalmau.

Amb aquesta activitat es fomenta el valor de la solidaritat per part de tots i en especial dels més petits que van poder comprovar com s'anaven recollint més i més diners per a una bona causa.

Els vilatans de la Nou i Catalunya sencera es poden sentir ben orgullosos de què ens sapiguem unir per a una causa tan noble.

| 15

Excavacions
A. Cantón
Treballs amb martell, mini i camió

Excavacions Antoni Cantón, S.L. - Avgda. Catalunya, 58
Tel. 977 655 256 - Tels. mòbils 659 835 116 - 659 672 077
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

GRUP SARDANISTA

Participació en activitats socials

Per Grup Sardanista

En aquest segon semestre l'activitat del Grup Sardanista es veu immersa en els actes habituals del poble (fira d'entitats, castanyada, parc de Nadal...) i ja escalfem motors per preparar el 22è Aplec "Gran Jardí"

■ Sardanes al Cercat durant un dels aplecs organitzats pel Grup

calendari dels aplecs del 2010. L'Aplec "Gran Jardí" serà el primer de les comarques meridionals, el proper 21 de març. Anímem tothom a reservar-se el dia per gaudir de la música al jardí del Cercat.

Sopar de la Castanyada

Enguany, no sabem si per la crisi o perquè queia en dissabte, el nombre d'assistents es va veure minvat. El sopar, amb un entremès i pollastre al cava amb guarnició, va sortir molt bo i va ser fet pels cuiners locals habituals. La cinquantena de persones que ens vam aplegar vam menjar panellets i ballar amb l'organista Noé fins a quarts de tres de la matinada. Agraïm a tothom la col·laboració tant en l'assistència com en el parament i recollida de la sala del Casal.

Loteria de Nadal

El número jugat enguany ha estat el 68285. S'han fet les partici-

pacions de 2'40 com els altres anys. Gràcies a tots els que heu col·laborat, tant en la venda com en la compra. Esperem que hi hagi bona sort.

Parc de Nadal

El proper 4 de gener dins les activitats de Nadal del poble, el grup sardanista participarà en el parc de Nadal amb un taller de manualitats. També tothom qui ho vulgui podrà fer sopa de lletres sardanistes.

Sardanes a l'escola

Si no hi ha cap contratemps a partir de finals de gener tornarem a anar a l'escola per transmetre la dansa als més petits.

Agenda 2010:

21 de març,
"22è Aplec Gran Jardí"

23 de juny, Arribada de la Flama del Canigó

COLLA D'AMIGS TOTHOM HI CAP

Objectiu Núria

Per David Pallarès

El passat dia 19 de setembre, la colla d'amics TOTHOM HI CAP va sortir de casa ben aviat per arribar a Queralbs sobre les vuit del matí. Després d'un bon esmorçar, el grup es va dividir. Els petits i uns quants pares havien de pujar amb el cremallera i uns quants valents intentaríen l'ascensió fins al santuari a peu

La pujada pels senders que conduïen a Núria va transcórrer amb normalitat, és a dir, esbufegant tota l'estona i fent paradetes per admirar el paisatge, no sense saludar el cremallera en el punt on es creua amb el camí. Però com que no es va poder entrar dins el tren en marxa, es va considerar d'anar seguint fins a fer el cim.

Paratges majestuosos, acudits, bromes i tertúlies fins que a les dotze del migdia els nostres valents van arribar a Núria. No cal dir que la resta de grup feia més de dues hores que s'esperaven i que ens van rebre amb un calorós aplaudiment. Després de comprovar que teníem les dues cames al seu lloc, vam agafar el telefèric que ens conduí a l'alberg de la Generalitat que hi ha una mica més amunt del Santuari. Allí ens col·locàrem a les nostres habitacions i vam poder fer-la petar fins a l'hora de sopar.

A l'endemà els TOTHOM HI CAP van visitar Núria i els seus voltants fins que a mig matí la rua es va dirigir amb els cotxes fins a la bonica vila de Castellar de N'hug, per poder admirar les Fonts del Llobregat i fer un bon àpat que posaria el punt i final d'aquesta bonica excursió.

■ El Santuari de Núria i el grup davant la portalada

■ Foto del grup que va fer l'excursió a Núria

■ L'ascensió a Núria

Història. Llibre del Consell del Lloch de la Nou
(s. XVII) Quarta part

La Nou i els primers marquesos de Tamarit. Valies i comunals

Per Lluís Virgili

En aquest article veurem com Francesc de Montserrat, un dels nobles catalans més destacats durant el regnat de Carles II -el qual li atorgà el títol de Marquès de Tamarit-, adquireix als Corbera, de manera astuta, la baronia d'Altafulla i la Nou

Castell de Tamarit

18 |

Barcelona, 3 de desembre de 1672. A la notaria de Francesc Daguí, totes les parts ja s'han posat d'acord en el preu de la transacció: 6106 lliures. No és un preu massa elevat, però els venedors confien que ben aviat, un cop superades les seves dificultats econòmiques, podran recuperar el patrimoni venut. És per aquest motiu que la venda s'ha fet en la modalitat de carta de gràcia, amb clàusules que ho preveuen.

El comprador és un experimentat negociant, que sap aprofitar molt bé les bones ocasions, i albira una operació reeixida.

Aquestes són les circumstàncies que van portar a Isabel Pons, vídua de Francesc, l'hereu del patrimoni dels Sant Climent, Castellet i Corbera, a fer la venda de la senyoria d'Altafulla, la Nou i Semna, a un personatge que havia protagonitzat una meteòrica ascensió social i econòmica, i que ara, als seus 55 anys, estava fent els passos precisos per consolidar el seu reconeixement: Francesc de Montserrat i Vives.

Poc s'imaginaven els signants que aquell pacte fos l'origen d'un dels plets més llargs i famosos, que enfrontà dos dels llinatges més rellevants de l'època per la disputa sobre la propietat de la baronia d'Altafu-

lla i la Nou. Dos segles després, encara s'editaven a Barcelona opuscles que explicaven l'origen, desenvolupament i desenllaç del plet, seguits pel poble com si es tractés d'un serial.

Francesc de Montserrat i Vives. Primer Marquès de Tamarit

Seguint diversos estudis portats a terme principalment per Salvador J. Rovira, Joan Prats, Manuel Güell o Carmen Selves, podem perfilar els principals trets biogràfics del personatge: era descendent d'un antic llinatge originari de la muntanya de Montserrat, establert a la Selva del Camp el segle XII. Una branca d'aquesta nissaga passà al Pla de Santa Maria, i més tard a Reus. És en aquesta ciutat on vingué al món Francesc el 19 de desembre de 1617, i on residí fins poc després de casar-se amb la seva cosina Teresa Vives, quan es traslladaren a Tarragona. Tenia 21 anys i una enorme ambició.

La seva extraordinària habilitat pels negocis i les relacions socials fan que de pressa ocupi llocs preeminents en els cercles influents de la noblesa local; gaudeix de la seva confiança i alguns li confien l'administració dels seus patrimonis.

Ferm partidari de la monarquia espanyola, participa acti-

vament a favor de Felip IV en els setges que Tarragona patí el 1641 i 1644, on resultà ferit. El seu compromís, però, no és gens desinteressat. Es fa amb el subministrament del pa de l'exèrcit, durant i després de la Guerra dels Segadors. La seva condició d'"asentista" li permet comerciar amb una sèrie de privilegis entre els diferents regnes de la monarquia. Mentre Catalunya estava sotmesa a una crisi arran de la guerra, la pesta i la fam, per Francesc era un temps de grans oportunitats. La seva posició avantatjada li permet especular amb els preus dels cereals i obtenir grans beneficis.

En el pla polític, és conseller i cònsol en cap de Tarragona. Nomenat tresorer, segrestador i administrador dels béns confiscats als seus enemics a la vegueria de Tarragona, i factor general de les galeres reials. El càrrec de governador del Camp de Tarragona és el següent esglaió que assoleix, pels seus serveis a la Corona, que el considera súbdit fidel i modèlic. Havia apostat a carta guanyadora, i en recollia els fruits.

Mentrestant, va estenent els seus negocis, bé sigui mitjançant lucratiu arrendaments, com la dels fruits de les Seus de Vic i Barcelona, les rendes de la Mitra tarragonina, o els

| 19

Història / La Nou i els primers marquesos de Tamarit

drets de bolla de la col·lecta de Tarragona.

Tot just acabada la guerra (1652), Francesc disposa de diners i influències per anar adquirint patrimoni a bon preu, atès que una part de la noblesa està arruïnada. Així comença a introduir-se al Baix Gaià. La primera compra a 1654 és la de Ferran, la Riera, Montoliu i Virgili, on es fa amb la jurisdicció civil. Progressivament, va incorporant Cocons, Molnàs i aconsegueix la castlania de Tamarit.

A finals dels anys seixanta, Francesc trasllada la seva residència a Barcelona. És un dels homes de negocis més importants del regnat de Carles II, i com a tal, dissenya una estratègia encaminada a assolir-ne el reconeixement: sol·licitar en el moment adequat un títol de la noblesa al Consell d'Aragó. Per aquest fi, era condició imprescindible establir un patrimoni suficient que garantís les rendes necessàries per mantenir un nivell de vida propi d'un noble titulat.

Al Camp de Tarragona aconsegueix les senyories del Morell, Botarell, i drets senyorials al Rourell. També la plena jurisdicció a la senyoria de Ribelles, i la possessió de la senyoria de Muller (prop de Balaguer).

Al Baix Gaià, completa les adquisicions amb l'obtenció de la

baronia d'Altafulla i la Nou, on exerceix la jurisdicció plena, civil i criminal, així com el mer i mixt imperi. Això dóna dret al nomenament en exclusiva del batlle.

Vèiem a l'inici de l'article els condicionaments que intervenen en la venda de la baronia.

Inicialment hi havia la voluntat per part dels Corbera de recuperar la propietat, però els Corbera, sempre curts de diners per fer front als seus deutes, van sol·licitant préstecs a Francesc de Montserrat, que molt astutament els els va cobrint, fins que arriba el moment de retornar el capital rebut per recuperar el patrimoni i es troben mancats de capacitat financera per afrontar el compromís.

Han caigut en el parany. Fet i fet, Francesc se n'ha sortit amb la seva i, el 5 de maig de 1675, obté la venda perpètua de la baronia pel preu de 21.901 lliures, de les quals 10.570 lliures corresponen a la primera venda de 1672, més posteriors addicions i, a més, el comprador es reserva 9.202 lliures per saldar el censal creat pels Corbera al convent de Santa Caterina de Barcelona, de 9.022 lliures,

més 2.120 lliures per deutes i despeses diverses. L'import total de la venda que havien de resquitar els Corbera sumava 21.892 lliures, que és pràcticament el preu de venda. Tot estava ben lligat ... o almenys així ho semblava.

Francesc, ja en la seva plenitud, necessita estar a recer dels nuclis de poder que envolten la Cort. Madrid és el següent graó, i allí hi trasllada la seva nova residència. Corria l'any 1681, quan per fi obté la seva anhelada designació nobiliària. Carles II li atorga el títol de Marquès de Tamarit.

És a l'any 1681 quan hi ha anotat el primer arrendament global de drets senyorials d'Altafulla, la Nou, Montoliu, la Riera, Virgili, Ferran, Molnàs i Cocons, efectuada el 6 de novembre, al metge de Torredembarra, Francesc Lluch, pel preu anual de 2.100 lliures.

A les acaballes de la seva vida, rebé una notícia inquietant: els hereus dels Corbera havien iniciat un plet per reclamar l'anul·lació de la venda de la baronia d'Altafulla i la Nou. La raó adduïda era la vinculació del patrimoni, és a dir, el fideïcomís.

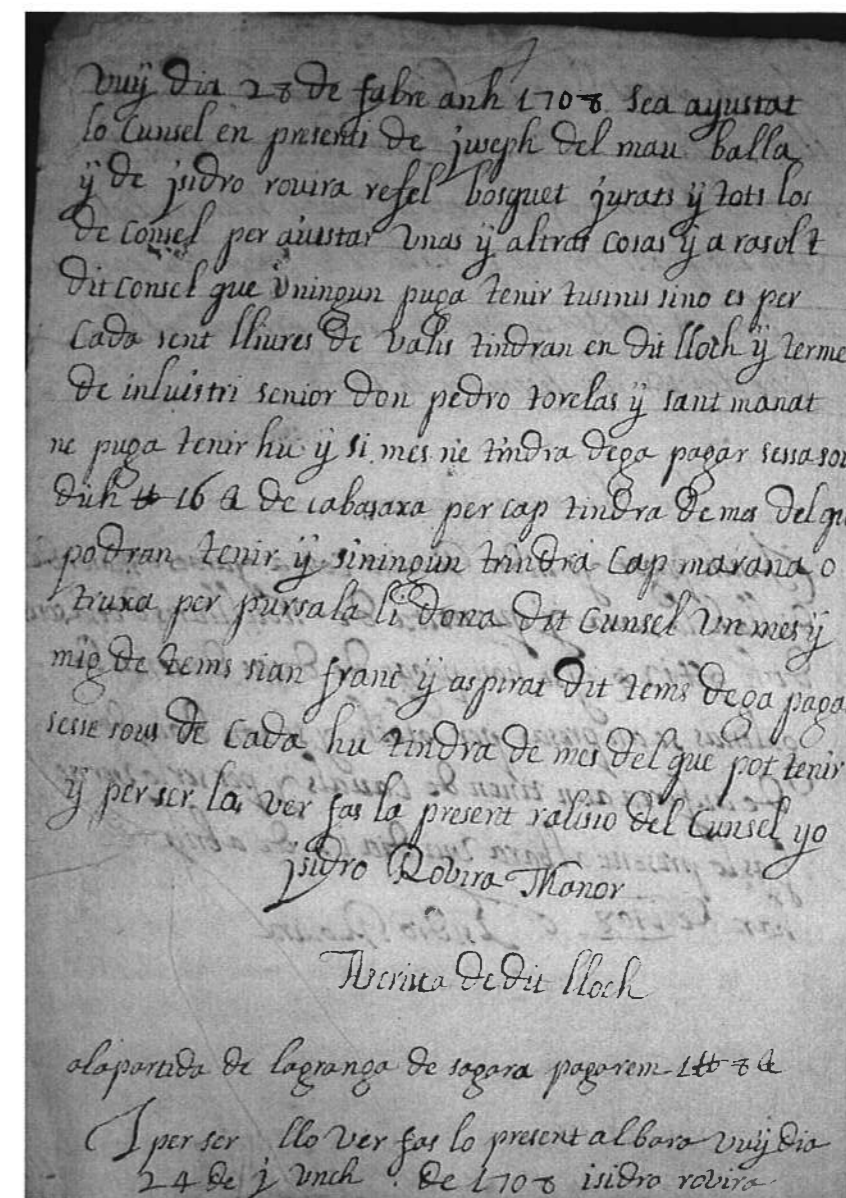
Francesc morí l'11 de maig de 1688. A la seva mort, la baronia passà a mans de la seva filla primogènita Gertrudis.

Gertrudis de Montserrat i Vives. Segona Marquesa de Tamarit

Nascuda a Tarragona el 1644. L'any 1665 es va casar amb Antoni de Camporrells i Gallart, baró de Biosca i Talteüll, senyor de Massoteres, Cornudella i Palou. Substitueix al seu sogre com a proveïdor de l'exèrcit reial a Catalunya i factor general de les galeres reials. Això els suposava repartir la seva residència entre Madrid i Catalunya.

A Gertrudis de Montserrat se la recorda, però, per dos fets: primer, per haver finançat el camí de la Santa Cova de Montserrat -a meitat del recorregut, en un revolt, hi ha una placa de bronze que ho recorda-, i que pel seu alt cost, fou conegut com el camí de la Plata (o de l'Or, segons una altra versió). El segon és per haver fet bastir la Capella del Santíssim, o de la Marquesa, com a panteó familiar a l'església prioral de Sant Pere de Reus.

L'any 1690, Gertrudis cedeix a Bernat Martí Bellver, d'Altafulla, l'arrendament per tres anys dels

Resolució del Consell de 28 de febrer de 1708 per limitar la quantitat de porcs amb l'impost de cabçatge

fruits i drets dominicals d'Altafulla, la Nou, la Riera, Virgili i Molnàs, pel preu de 5.400 lliures.

Un dels fets que hagué d'afrontar la marquesa fou el plet interposat pels Corbera. A 1701, s'aconsegueix un acord de les parts. Els Montserrat pagaran 10.275 lliures als Corbera, de les quals 6.000 lliures les fan efectives redimint el censal que

sobre la baronia d'Altafulla i la Nou havien establert els Corbera. Al seu torn, els Corbera cedeixen tots els drets sobre Altafulla i la Nou. Un altre cop, tot semblava ben lligat ...

Morí a Madrid el 1718, sense descendència directa.

Història / La Nou i els primers marquesos de Tamarit

El "Llibre del Consell" i els Montserrat

En el lapse en què Francesc de Montserrat es fa càrrec de la senyoria (1672/75 fins 1688), és especialment escàs en anotacions al Llibre. Tan sols n'hi ha registrades vuit, i majoritàriament de censals.

En el cas de Gertrudis, sí que trobem diversos acords del Consell lligades directament a l'exercici dels drets senyorials, potestat de la marquesa.

Per les dates -1690/91/92- corresponents a l'inici de fer-se càrrec de l'herència diríem en llenguatge actual, que fa inventari per tenir un coneixement ajustat dels béns, drets i rendes de què disposa a la Nou i terme. Ho trobem en la resolució següent del Consell, en la qual es fan les valoracions -VALIES- de les cases, rafals (cases de camp) i tendes (tendes de camp, fetes amb teles o pells sostingudes per pals i cordes).

VUY HA 29 DE DESEMBRE DE 1690 EN LLASENSIA [licència] DEL [h]ONORABLE ANDREU DELMAU BALLA [batlle] DEL LLOCH Y TERME DE LA NOU / PER MON SENYORA DONA GOLTRUDIS MONTSERAT Y VIVAS, MARQUESA DE TAMARIT, SE HA TINGUT CONSELL EN LO LLOCH HA COSTUMAT / YORATS YOSINTO ROVIRA Y YOAN PADRO, TOTS DEL

LLOCH DE LA NOU / YOSEPH DELMAU Y RAFEL PLANA Y RAFEL MARTI, YOAN PADRO, JOSEPH FORTUN YOUMA VARGILLI, COSMA DELMAU. SE SON RESOLT FER VALIA Y DE PENDRA TRES [h]OMONS DE DIT CONSELL PER VALOA CASAS Y HA RAFALS Y TENDAS / QUE HA SEY SES VALOAT TOTS LOS CONCEYOYNS [consellers?] / QUAN SE HAGA VALIAT DIT TERMA, YA DEPENDRA DE DIT CONSELL. ALTRES TRES OMONS PER VALOA LOS SEUS RAFALS I CASES I TENDAS, Y TOTS PRESOS DE YORAMENT [jurament]. JOSEPH DELMAU PER DITS YORATS.

Cal posar de relleu que el Consell actua amb llicència del batlle, nomenat per la senyora, i que per fer l'encàrrec, es designen tres homes, que valoren els béns avaluable -cases, rafals i tendes- del terme, exceptuant els seus. Un cop realitzada l'operació, altres tres homes avaluen els béns dels anteriors. Tot sota jurament. Assenyalem la indicació "quant se haga valiat dit terma ya dependra de dit Consell".

Poques setmanes després, s'avaluen les finques, i també s'observen les mateixes característiques: avaluadors sota jurament; per indicació -mandato- de la senyora, i canvi d'avaluadors segons siguin les hisen-

des pròpies o d'altri. Tanmateix, com a testimoni es pren a una persona de fora del terme -Miquel Cedo (Sedó) de Virgili.

A 5 DE FEBRER 1691

SE AN ELEGIT PER AVALUAR DITAS [h]ISIENDAS, Y PRESOS DE JURAMEN, PER JACINTO ROVIRA JURAT MAJOR DE EL LLOCH / LO HONORABLE ANDREU DALMAU BALLE DE DIT LLOCH / JOAN PADRO, JURAT EN SEGON LLOCH Y MIQUEL CEDO PAGES DE LA RIERA TERME DE VIRGILI, LOS QUALS TRES FOREN ELLEGIT PER LO CONSELL DE DIT LLOCH DE LA NOU IN SEGUIR LO MANDATO DE DIT CONSELL FET PER LA ILMA. SRA. GERTRUDIS DE CAMPORELLS Y MONSERRAT MARQUESA DE TAMARIT SORA. DE DIT LLOCH Y TERME / ADVERTIRA QUE LAS [h]ISENDA DE ANDREU DALMAU Y JOAN PADRO LES AN JUDICATS, JOSEPH DALMAU, JOSEPH FORTUN, TOTS PAGESOS DE DIT LLOCH DE LA NOU, Y LO SOBREDIT MIQUEL CEDO, PRES PER TESTIMONI.

Aquestes són prerrogatives que tenen els senyors, així com el ventall de drets i monopolis que esmentàvem en articles anteriors. Hi havia una dita que palesava el sentit popular: "En terres de baró, no y fassas ta maysó [casa], y si la fas ten

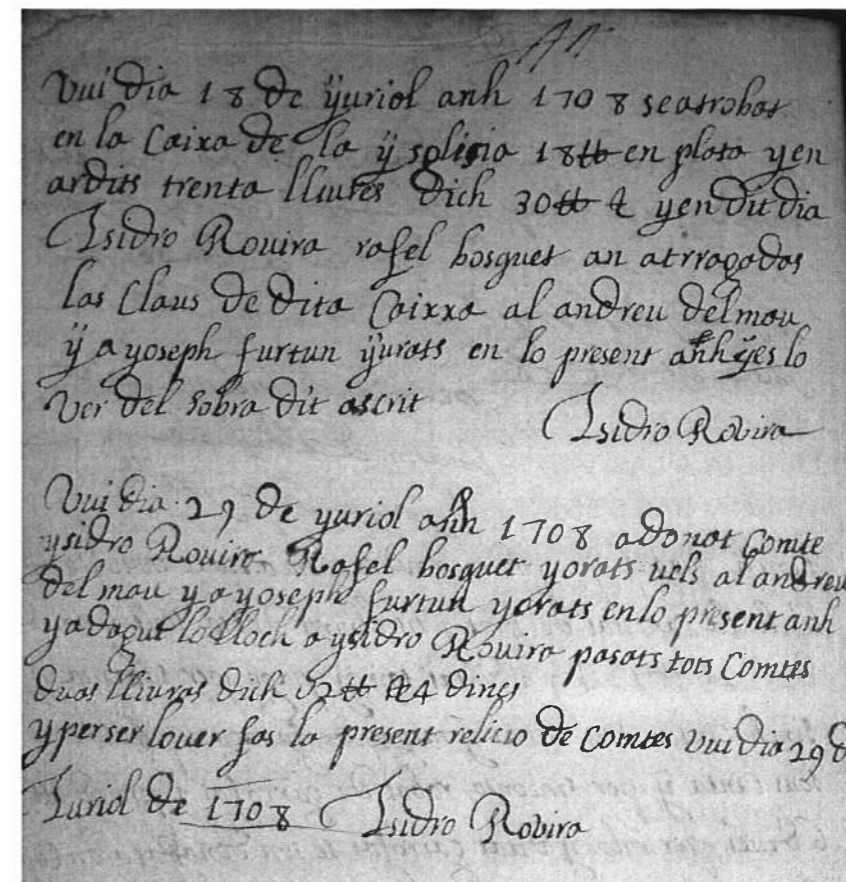
penedirás". Però, també constàvem com el pagès ja té unes institucions d'autogovern -universitats, consells, jurats- que es van consolidant, i que administren la seva fiscalitat, el treball col·lectiu, les relacions amb el poder senyorial i externes, el mercat, o l'explotació dels béns comunals.

"POSAR BAN EN TOTA MALLA FETA HA LAS VINIOS..."

Un dels aspectes més interessants quan ens endinsem en l'estudi del món agrari a la Catalunya del segle XVI i XVII són els comunals:

béns que, si bé podien variar d'una comarca a una altra – o tanmateix, entre dos pobles veïns- per orientar-nos, podem considerar com a generals els descrits en el Usatge Strate de Barcelona, on s'inclouen boscos i pastures, camins i vies públiques, les aigües corrents i les fonts vives, els prats, les garrigues i les pedreres.

La universitat té la cura de l'ordenació i el control dels comunals. Té el dret a fer ordinacions "per lo regim i bon govern"

■ Lliurament de les claus de la Caixa, i liquidació de comptes entre jurats vells i nous

mitjançant BANS, per prohibir i castigar (drets de ban i penyament).

Lògicament, l'explotació comunal ha de respectar un equilibri envers l'ús. No es podien malbaratar uns recursos limitats.

D'altra banda, és una època on s'afiança la propietat privada i el conreu més especialitzat de nous cultius, com la vinya. El xoc amb els vells usos comunals és inevitable.

A poc a poc, es van posant limitacions als drets de rostoll,

d'espigolament, cacera, limitació de ramats, i es van tancat finques amb vallats, que aniran reflectint les transformacions en la propietat de la terra, i les dinàmiques internes de correlacions de forces entre els diferents interessos, pagesos i senyorials. Tot seguit, veiem el cas de la Resolució del Consell en què es penalitza l'incompliment (BAN) a tothom que acorrali els ramats a les pletes (MALLA) fetes a les vinyes (VINIOS), alhora que també es penalitza la caça i l'espigol:

VUY QUE CONTAM [estem] HALS 15 DE AGOST DE 1692

Història / La Nou i els primers marquesos de Tamarit

EN LLASSENSIA DE ANDREU DELMAU BALLA DEL LLOCH Y TERME DE LA NOU, PER MI SENYORA DONA GOLTRUDIS MARQUESA DE TAMARIT, SENYORA DE DIT LLOCH Y TERME, SE HA TINGUT CONSELL EN LO LLOCH HA COSTOMAT Y SE HA RESOLT DIT CONSELL DE POSA BAN EN TOTA MALLA FETA A LAS VINIOS / SE HA POSAT BAN DE 6 SOUS Y UN RAL PER LA CASADA Y 6 DINERS PER LA PLAGADA, LO DAMES PER LASGLESIA / Y TOTS LOS QUE HO COSE-RAN HO HAGAN DE DONON-SIA HA LOSCRIVA [l'escrivà]. ME DONAN DOS SOUS PER BASTRAURALO RAL PER QUI LES HA CASARA / ALS GOS-SOS QUE UORAN [hi hauran] HALS VINYOS, Y TOCINOS Y VARIA BOVINA [ramat de bous i vaques] HI [a]NIMALS MOLLOS [moltons] / LOS TOCINOS 4 SOUS, LOS GOSSOS 3 SOUS, LA VARIA BOVINA 4 SOUS, LOS ANIMALS MOLLOS 2 SOUS.

JOSEPT DELMAU PER DIT YORAT.

En el següent cas es relaciona la quantitat de porcs amb les valies. En el supòsit de sobrepassar la relació establerta, es penalitzarà amb un impost sobre el nombre de caps -cabeçatge-. També es dona una pròrroga sense càrrec per fer criar les truges, si s'escau.

Com a curiositat, en l'afegit final s'indica que en la partida de la granja de Segarra ja han pagat -se suposa una sanció- ja que és d'una data posterior.

VUY DIA 28 DE FABRE ANH 1708 SEA AYUSTAT [reunit] LO CONSELL EN PRESENCIA DE JUSEPH DELMAU BALLA / Y DE ISIDRO ROVIRA, REFEL BOSQUET, JURATS Y TOTS LOS DEL CONSEL PER AVISAR [tractar] UNES Y ALTRAS COSAS, Y A RASOLT DIT CONSELL QUE NINGUN PUGA TENIR TUSINUS SINO ES PER CADA SENT LLIURES DE VALIS [que] TINDRAN EN DIT LLOCH Y TERME / DEL INLUISTRI [il·lustre] SENIOR DON PEDRO TORELAS Y SANT MANAT / NE PUGA TENIR HU [un] Y SI MES NE TINDRA

DEGA PAGAR SESSA SOUS / DICH 16 SOUS DE CABASA-XA PER CAP TINDRA DE MES DEL QUE / PODRAN TENIR, Y SININGUN TRINDRA CAP MARRANA O / TRUXA PER PURSALA LI DONAT DIT CUNSEL UN MES Y / MIG DE TEMS SIAN FRANC Y ASPIRAT DIT TEMS DEGA PAGAR / SESSE [setze] SOUS DE CADA HU TINDRA DE MES DEL QUE POT TENIR / Y PER SER LA VER FAS LA PRESENT RALISIO DEL CUNSEL YO ISIDRI ROVIRA MANOR ASCRIVA DE DIT LLOCH A LA PARTIDA DE LA GRANGA DE SAGARA PAGAREN 1

LLIURA 8 SOUS I PER SER LO VER FAS LO PRESENT ALABARA VUY DIA 24 DE JUNCH DE 1708 ISIDRO ROVIRA

Nota: En el proper article veurem el significat del nom de don Pedro Torelas y Sant Manat.

Altres disposicions del Consell

Per finalitzar, dir que, a banda de les funcions anomenades del Consell en LNG núm. 11, hi ha registrats diferents apunts que fan esment a les finances del Consell, i del traspàs de comptes entre jurats vells i nous. Per ordre cronològic:

1706: Jaume Fortuny, pagès del terme de Virgili, com a Sagristà del Santíssim de l'Església de Santa Margaria de la Riera, rep del jurat de la Nou, Andreu Dalmau, sis cortons d'oli, que és la contribució anual de la Nou.

2 de febrer de 1707: Andreu Delmau, jurat vel, dona compte d'un tall doble (impost) a Joan Virgili del Recó, i a Joan Martí, jurats nous, per 7 lliures 8 sous.

7 de juliol de 1707: Joan Virgili del Recó, Joan Martí, jurats vells, donen compte als jurats del present any Isidro Rovira i Rafel Bosquet, en presència del batlle Joseph Dalmau i del Consell, d'una lliura que se li devia a Joan Virgili del Recó.

11 d'octubre de 1707: Isidro Rovira, jurat major de la Nou, paga a Joan Virgili del Recó, una lliura que "li devia lo Lloch".

12 de desembre de 1707: Isidro Rovira, jurat de la Nou, paga a Rafel San Roma de Vespella ("del loc de baspela"), cinc lliures, per la compra d'una pala "per comte del lloch".

18 de juliol de 1708: Isidro Rovira i Rafel Bosquet, jurats vells, entreguen les claus de la Caixa de l'Església (en les petites comunitats rurals, en no disposar de locals propis, el Consell es reunia i guardava la documentació i els diners a l'església) als jurats nous Andreu Dalmau i Yoseph Furtun,

amb 18 lliures en plata, i trenta lliures en ardots.

29 de juliol de 1708: Isidro Rovira i Rafel Bosquet, jurats vells, passen comptes amb els jurats nous Andreu Dalmau i Yoseph Furtun i "a dagut lo lloch a Isidro Rovira passats tots comtes, duas lliures, 4 diners".

HISTÒRIA. Les associacions de la Nou de Gaià

Una tradició que ve de lluny

La primera associació de què es té constància es remunta al segle XVII i és de temàtica religiosa. Posteriorment, gràcies a la legislació de principis del segle XX, se'n formen en àmbits diversos, que en alguns casos pal·liaven la mancança de serveis públics

Per Jordi Suñé Morales
antropologiaimes.blogspot.com

La tradició associativa de pobles com la Nou ve de força lluny. En aquest article descobrirem quines van ser les primeres, qui les van encapçalar i de quin tipus eren. A través de les entitats ens endinsarem una mica més a la vida quotidiana d'aquest municipi pagès d'abans de la Guerra Civil.

Les entitats del primer terç del segle XX es van poder desenvolupar gràcies a la legislació iniciada amb la Llei d'associacions del 1887 i que es va anar completant amb altres més sectorials com la Llei de sindicats agrícoles de 1906.

D'abans d'aquest període tenim constància de l'existència de la confraria Santíssim Nom de Jesús de 1685, la confraria del Roser de 1865 i la confraria del Sagrat Cor de 1870.

A partir del 1887, trobem entitats de diferent tipus. Per un costat hi havia les d'ajuda mútua, que eren molt importants per la manca de la seguretat social, tal i com la coneixem avui dia. La Germandat del Gloriós Patriarca Sant Josep (1887) era una d'elles. L'any 1900 tenia 29 socis i era presidida per Josep Virgili. I l'Associació d'Assistència Mèdica, que va ser creada l'estiu de 1931.

L'església va continuar sent un actiu i un promotor de l'associacionisme. En destaquen la confraria del Carme (1901), la confraria dels Dolors (1915) i les Filles de Maria (1922).

L'associacionisme vinculat al treball va ser protagonitzat, com no podia ser d'altra manera a la Nou, pels pagesos. En aquest sentit ens consten la Societat Agrícola (1904), amb Pere Virgili, Josep Virgili i Joan Tomàs, i la Societat d'Agricultors Rabassaires (1931), amb Pau Virgili Serramià i Martí Rovira Martí al capdavant.

Pel que fa a l'esport només hem localitzat el club de fut-

HISTÒRIA. Les associacions de la Nou de Gaià

bol, l'any 1935. Es tracta d'una breu referència d'un partit disputat contra el Salomó, que va visitar el camp de la Nou i es va emportar la victòria.

A nivell polític els republicans federals els hem localitzat organitzats des del 1890. Un dels seus líders era Ramon Dalmau. Els seguidors del partit carlista tenien una Junta Local a la Nou el 1895. El Centre Catalanista Republicà, adherit a l'Acció Catalana de Rovira i Virgili, es va crear el 1933, fent de president

el Josep Duch (pare). Aquell mateix any també es va crear la secció local d'ERC, segurament amb l'adhesió del Centre Republicà Català Federal fundat el 1931.

Quan va esclatar la Guerra es van crear nous sindicats i partits que van tenir molt de protagonisme durant el conflicte bèl·lic. A la Nou va ser el Sindicat d'Obrers del Camp i Oficis Varis, adherit a la UGT i que va arribar a tenir 108 socis, qui va centralitzar l'activitat i el conflicte.

També es va crear una secció de la CNT. Entre els nous partits, a la Nou hem localitzat el PSUC i el POUM.

És possible que hi hagi més entitats però no les coneixem. Amb aquest article voldria fer una crida per tal de trobar imatges, llibres d'actes, estatuts, carnets o altres documents d'aquestes associacions per tal de reconstruir-ne la història. Resto a la vostra disposició a través de la revista El Nou Gaià.

OPINIÓ. Plaguicidas

Apelando a la racionalidad

26 Preocupación por el uso a veces irresponsable y abusivo de los pesticidas que puede comportar serios problemas en la salud humana

Per Jesús Gómez

Un vecino de La Nou de Gaià, sin duda llevado por su ética de agricultor responsable, me explicaba un día en la consulta algunos usos y abusos de pesticidas peligrosos para la salud. Aunque existan alternativas ecológicas a los plaguicidas para combatir las plagas -en las que estoy muy lejos de ser un experto pero cuya eficacia ha sido contrastada en muchos casos-, no cabe duda de que es necesario considerar, y asumir, que la ya de por sí dura, difícil y mal pagada explotación agraria se vea impulsada a utilizar los produc-

tos que en un momento dado considera más eficaces para obtener la mejor cosecha posible. Sin embargo, y aunque resulte obvio es necesario insistir en ello, siempre ha de respetarse la salud humana, que es lo mismo que decir la salud de los animales o de las mismas plantas que consumimos o la salubridad del agua.

Los plaguicidas que se acumulan en el suelo, o se encuentran en fase líquida, quedan disponibles para ser absorbidos por las plantas, de modo que éstas, al margen de lo retenido por su superficie, absorben

del suelo los plaguicidas por las raíces de donde son transportados a distintas partes de ellas y, de éstas, en diferentes tránsitos con controles sanitarios que algunos expertos consideran insuficiente para los actuales usos, pasarán, como rico y nutritivo alimento, a los consumidores. La acumulación del pesticida dependerá del tipo de planta, de la cantidad existente en el suelo y del tipo de producto; por ejemplo, los heptacloros y los aldrines son altamente acumulados por zanahorias y tomates. Estos dos pesticidas, así como lindano y

muchos otros han sido detectados también en los más variados productos de consumo: aceites de soja, maíz, mantequilla, lácteos...

Los pesticidas agrícolas causan al año más de 1 millón de intoxicaciones en el mundo, pero, sin duda, lo más grave y difícil de valorar son las intoxicaciones crónicas y los efectos a largo plazo sobre la salud.

Las formas en que actúan sobre la salud humana son variables: disolviendo la membrana lipídica que rodea las fibras nerviosas e interfiriendo el transporte de iones entre ellas, modificando la acción de las enzimas metabólicas, provocando alteraciones directamente cancerígenas... Sabemos que de ellos se derivan malformaciones, mutaciones, carcinomas, infertilidad, daños nerviosos como parálisis y convulsiones... Además de un preocupante impacto global sobre el medio ambiente.

La Comisión Europea, la Agencia Europea de Seguridad Alimentaria y los estados miembros han llevado a cabo diferentes trabajos consistentes en examinar las sustanci-

as utilizadas de forma habitual para averiguar si suponían algún riesgo para la salud de los consumidores, para los agricultores o para el medio ambiente, en especial aguas subterráneas y fauna. Como consecuencia de las evidencias de estos trabajos, un gran número de pesticidas han pasado a engrosar la lista de productos prohibidos -y, en consecuencia, de uso denunciado y penado- debido a su alta peligrosidad. Sin embargo, muchas voces denuncian que algunos de estos productos, ya ilegales, se siguen utilizando aún alrededor de una especie de "mercado negro" sin escrúpulos. Otras voces, al contrario, más optimistas, aseguran que "se ha conseguido reducir claramente el contrabando de sustancias ilegales y que las dificultades para usar agroquímicos convencionales por sus crecientes restricciones, controles y costes están propagando los sistemas biológicos e integrados de lucha contra las plagas como nunca antes había ocurrido".

En cualquier caso, aún más allá de asumir la necesaria ilegalidad de sustancias de peligrosidad demostrada y teniendo en cuenta que lo que sabemos suele ser siempre menos que lo que no sabemos, me atrevo invocar un planteamiento "racional" de

la lucha contra las plagas, y lo hago siendo consciente de que el término "racional", en este contexto, puede resultar confuso. Sin duda, dilucidar ¿qué es lo racional? puede dar lugar a enconadas discusiones; pero, permitirme decir, asumiendo su acepción más simple, que invocar la racionalidad me parece imprescindible:

Quien usa un pesticida no puede hacerlo de forma irracional o imprudente; debe valorar lo que tiene entre las manos, asegurarse de que está permitido por las autoridades sanitarias, conocer sus riesgos, sus dosis, la mejor época para usarlo...

Y valorar también si dispone de alternativas eficaces menos dañinas para, en definitiva, decidir con el raciocinio cuál es el mejor modo de luchar contra sus plagas y las mejores pautas para hacerlo.

OPINIÓ. Pla de l'eixample de Barcelona d'Ildefons Cerdà

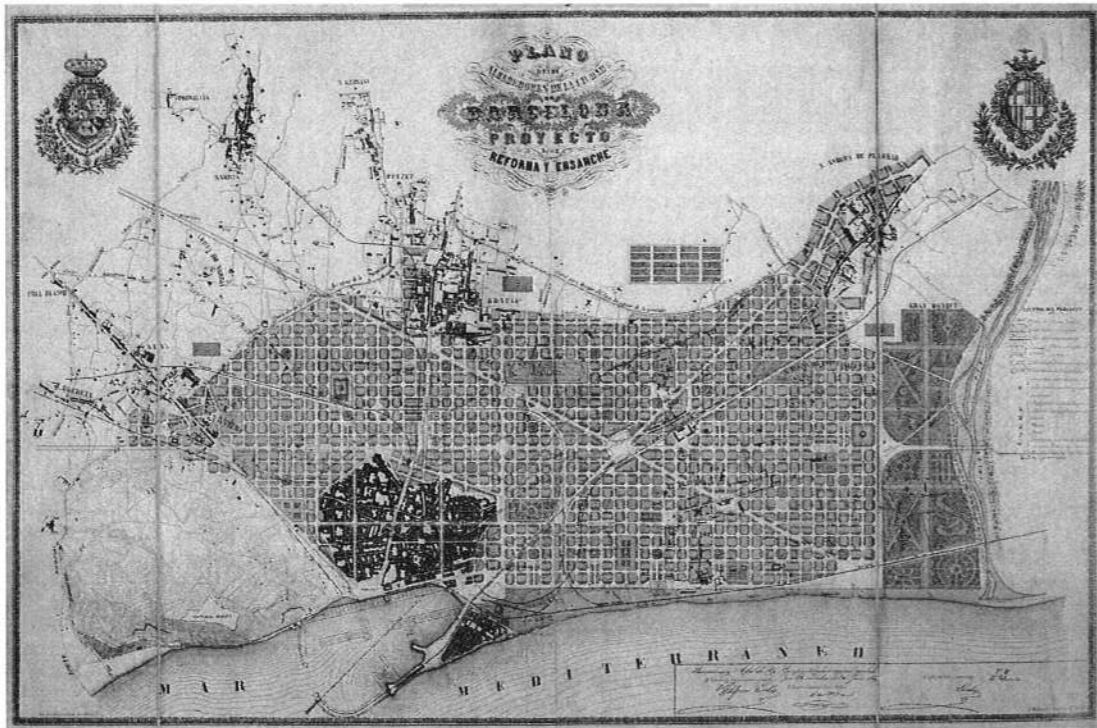
150 anys del planejament que va fer gran Barcelona

El Pla d'Ildefons Cerdà fou escollit per Madrid en contra de la voluntat de la ciutat que n'havia triat un altre

El planejament, que no fou respectat íntegrament, ha donat personalitat a la ciutat i és considerat l'inici de l'urbanisme modern

Cerdà, a l'igual que Gaudí, fou denostat en el seu moment i la ciutat encara ara no li ha dedicat cap monument

Per Òscar Martí

Reproducció del projecte de reforma del barri de l'Eixample

El 2009 s'ha celebrat l'any Cerdà: el 150è aniversari del pla de l'eixample de Barcelona, un projecte avançat al seu temps, que no va ser d'inici ben rebut i que ha acabat esdevenint un emblema de la ciutat.

Ildefons Cerdà va néixer l'any 1815 a Centelles (Barcelona). Va començar a estudiar matemàti-

ques i arquitectura a Barcelona i posteriorment va traslladar-se a Madrid on va cursar a l'escola d'Enginyeria, ports i camins. Va treballar al Cos de Camins de l'Estat on va adquirir experiència en diverses obres públiques fins que, gràcies a l'herència de la fortuna familiar, va renunciar al seu càrrec de funcionari i es dedicà a l'estudi del que ell va anomenar "la idea urbanitzadora". El seu

estudi culminà l'any 1859 amb el Pla de Reforma i Eixample de Barcelona, únic a tota Europa i considerat com l'inici de l'urbanisme modern.

La Barcelona de mitjan segle XIX era una ciutat emmurallada on la població havia passat de 80.000 habitants a 180.000 en només 30 anys. Hi havia un problema de densitat i de manca d'infraestructures, sense que es donessin condicions d'higiene i salubritat. La ciutat va patir diverses epidèmies al llarg de tot el segle. En conseqüència, l'esperança de vida no superava els 23 anys per a les classes més humils i 36 per a les benestants.

Paradoxalment, la ciutat estava envoltada de terres ermes, però no s'hi podia construir ja que era considerada zona militar estratègica. Entre la població augmentava el desig d'enderrocar unes muralles que l'oprimien i ofegaven. Per aquest motiu, l'Ajuntament va convocar un concurs el qual va guanyar un projecte anomenat "Abajo las Murallas". Catorze anys més tard, el govern de Madrid n'autoritzava l'enderroc.

Hi ha qui critica la destrucció de les muralles però s'ha d'analitzar dins el context del moment, i cal recordar que no hi ha cap gran ciutat a Europa que les vagi mantenir. On encara perduren és en ciutats que han crescut posteriorment i de dimensions més reduïdes. Un exemple el tenim a la ciutat de Tarragona.

El concurs que va convocar l'Ajuntament de Barcelona per al planejament de l'eixample no el va guanyar precisament Ildefons Cerdà sinó Antoni Rovira i Trias, que havia fet un pla similar al d'altres ciutats com París de Haussmann, més monumental, concèntric, amb avingudes radials i on el centre era la plaça de Catalunya. Fou el govern de Madrid el que va escollir el pla d'Ildefons Cerdà, a qui ja li havia encarregat l'estudi abans que l'ajuntament convoqués el concurs. Per consegüent, el pla no va tenir una bona acollida a la ciutat i, no fou fins al cap de moltes dècades, que li reconeixeren les virtuts. Amb la perspectiva que dóna el temps, podem dir que aquella deci-

sió, imposada i contrària a la voluntat de la ciutat, ha acabat sent tot un encert. Així és com, cent cinquanta anys més tard, Barcelona commemora aquella efemèride.

Característiques:

El planejament abastava una superfície enorme, molt més que cap dels que es presentaren al concurs. Cerdà va traçar uns carrers d'una amplada considerable (20, 30 i 60 metres) si tenim en compte els existents abans. Aquests carrers s'estenen des de mar a muntanya i, perpendicularment, del Llobregat al Besòs formant la característica quadrícula.

L'enginyer va ser tot un visionari. Inlluït pel que havia vist en un viatge a França, on el vapor s'havia incorporat a la indústria, va preveure que en un futur hi hauria la necessitat de circulació de vehicles i, a fi de millorar la visibilitat, va dissenyar els típics xamfrans de les "mansanes" (al contrari del que pensa la gent, "mansana" és paraula d'origen català provinent de manso que va incorporar el castellà però no reconeguda per l'IEC). Amb l'objecte de millorar la connexió entre els barris va crear grans avingudes, -Gran Via, Diagonal i Meridiana- que es creuarien en el que seria el nou centre de la ciutat, plaça de les Glòries, actualment immersa en un projecte de transformació per tal que assoleixi aquella centralitat.

Les "mansanes" octagonals que s'estendrien de forma homogènia per tot l'eixample (amb la idea de què no hi hagués diferències socials entre els barris) serien obertes i es construirien només en dos costats. La disposició de les construccions podria ser formant una L que, en unir quatre mansanes, formaria un gran jardí al mig o bé de forma paral·lela, d'aquesta manera en ajuntar diverses "mansanes" es crearia un jardí lineal. Amb l'objecte que tots els pisos dels edificis plurifamiliars tinguessin llum solar, les construccions tindrien una alçada màxima de 16 metres.

Producte de l'especulació haguda en diferents moments, es van acabar construint tallers i ma-

OPINIÓ. Pla de l'eixample de Barcelona d'Ildefons Cerdà

gatzems als interiors d'illa enloc de jardins, cosa que posteriorment propicià l'edificació dels quatre costats de la "mansana". Molts anys més tard, es va permetre l'aixecament de "remuntes" sobre els edificis ja construïts que afegien noves plantes, formant àtics i sobreàtics, que s'enretiraren de la línia de façana per tal que no tapessin la llum solar als edificis oposats. Moltes d'aquestes "remuntes", aixecades en el mandat de l'alcalde Porcioles durant la dictadura de Franco, han acabat destrossant, sense miraments, l'estètica d'edificis notables i en alguns casos sobresortint de construccions contigües. És cert que he vist moltes "remuntes" en altres ciutats, fins i tot a París, però he de reconèixer que enloc he observat, en aquest sentit, tantes aberracions arquitectòniques com a Barcelona.

El pla Cerdà va tardar un segle en finalitzar-se. Va viure els millors moments a finals segle XIX i principis del XX, quan gràcies a la fortuna feta a Amèrica i per la indústria, la burgesia barcelonina va aixecar les seves residències principalment en l'estil arquitectònic que va triomfar en aquell moment, el modernisme, on van destacar arquitectes com Domènech i Montaner, Puig i Cadafalch, o el mateix Gaudí (tot i que aquest té un estil més particular i indefinit) convertint la capital catalana en la ciutat amb més edificis modernistes del món i ara en un dels seus principals atractius turístics. La part central de l'eixample, coneguda com quadrat d'or, és on hi ha vestigis més destacats d'aquell corrent arquitectònic.

Com he dit, el Pla va ser molt criticat als inicis. Es veia monòton per l'homogeneïtat de les "mansanes". Els carrers es consideraven massa amples i es temia que es formessin corrents d'aire que provoquessin pulmonies. La racionalitat del pla també xocava amb l'exuberància dels edificis modernistes i Domènech i Montaner, per disconformitat en el pla, va dissenyar de forma obliqua a la "mansana" de Cerdà l'antic hospital de San Pau, declarat patrimoni de la humanitat per la UNESCO. Cerdà també fou defenestrat de tal manera que ni se'l considerava català. La ciutat, a més, no ha dedicat cap monument a Cerdà i, fins i tot avui dia, només una plaça -que és més una rotonda de trànsit- ja fora dels límits de l'eixample porta el seu nom.

Cent cinquanta anys més tard, el planejament de Cerdà segueix sent del tot vigent i rep el reconeixement de tothom. La disposició dels carrers de forma ordenada és una xarxa potent que permet una circulació més fluïda, que alleuja els inconvenients de l'elevada densitat de la ciutat i en concret de l'eixample. Actualment, s'estan recuperant interiors d'illa per destinar-los a jardí, tal com ho havia previst Cerdà, i així pal·liar la mancança de zones verdes. L'urbanisme de l'eixample imprimeix caràcter i dona prestigi a la ciutat i segurament ha influït, conscientment o inconscient, les generacions d'arquitectes, urbanistes i dissenyadors barcelonins, molts d'ells amb un llenguatge arquitectònic propi i reconeguts internacionalment.

PALLARÈS
CONSTRUCCIONS

Avgda. Catalunya, 62
43763 La Nou de Gaià
Tel. 977 655 283

jmpallares@conspallares.com

Bar Casal
La Nou de Gaià

C. Cases Noves
Tel. 977 655 564

MÓN RURAL

■ L'exploració del pagès

L'articulista ens explica com el pagès ha passat de ser explotat pel terratinent a ser-ho pel comercialitzador, que domina el mercat i controla el preu de la producció

Per Rafael Rovira

La crisi econòmica que està vivint el sector agrari, actualment, no és una crisi conjuntural. Ja fa molts segles que el pagès, per diferents motius les pateix.

Els grans a, al final del segle XVIII, amb el primer triomf de la industrialització van pensar que, també, l'agricultura estava destinada a seguir una evolució que acabaria dominada per grans explotacions mecanitzades que funcionarien amb treball assalariat. L'experiència va fracassar, perquè aquestes "fàbriques agràries" no podien competir amb els salaris que oferia la indústria, ja que, malgrat la mecanització, al camp no s'hi donaven els guanys enormes de productivitat que permetia la tecnologia industrial. A començaments del segle XX estava clar que el futur de l'agricultura es basaria en la petita i mitjana explotació que feia ús sobretot del treball proporcionat per la família, autoexplotant-se quan calia i vaja si calia!

En el cas concret de Catalunya el treball de recerca fet per Garbrou, Planas i Saguer ha demostrat que des de mitjan segle XIX estava clar que la gran explotació directa amb ús de treball assalariat resultava inviable, de manera que va deixar pas al

triomf de les diverses formes de la parceria i la mitgeria. Des de finals del mateix segle, a més a més, va començar una clara decadència de la renda, en mig d'un marc de conflictivitat entre propietaris i parcers, de disputes entorn dels contractes de conreu, que caracteritzaria bona part del segle XX.

La fórmula de la "fàbrica agrària" només va quallar en les plantacions esclavistes, on no hi havia problemes salarials (països Amèrica del Sud)

Però, en tot cas, el fracàs de la gran explotació no va pas significar el triomf del petit conreador, pagès, perquè molt aviat va resultar evident que es podia seguir dominant el negoci agrari sense necessitat de conrear, ni tan sols de posseir la terra, actuant des de fora.

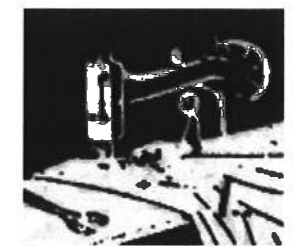
I hi ha una forma molt més general i més estesa de fer això mateix que és a través del control de la comercialització.

Un exemple pràctic. Si us preguntés qui creieu que són els grans beneficiaris de l'auge de la producció vinícola a casa nostra, si els que planten els ceps i cullen els raïms, o els "senyors Freixa Nets", -i no ho dic tant

per fer una al·lusió concreta com per usar una imatge fàcil d'entendre-, no tinc pas cap dubte de quina seria la vostra resposta. I és que el petit viticultor que lluitava contra la rabassa i contra els contractes de cultiu abusius estava perdent, mentretant, la batalla de la comercialització.

I no ha estat solament el viticultor. És tota la pagesia la que, malgrat els esforços, més o menys reeixits de les cooperatives, ha acabat perdent aquesta batalla decisiva. El pagès ha deixat de ser el parcer explotat pel propietari, per acabar essent el propietari explotat, a través dels preus, pel comercialitzador que controla l'accés al mercat.

MERCERIA

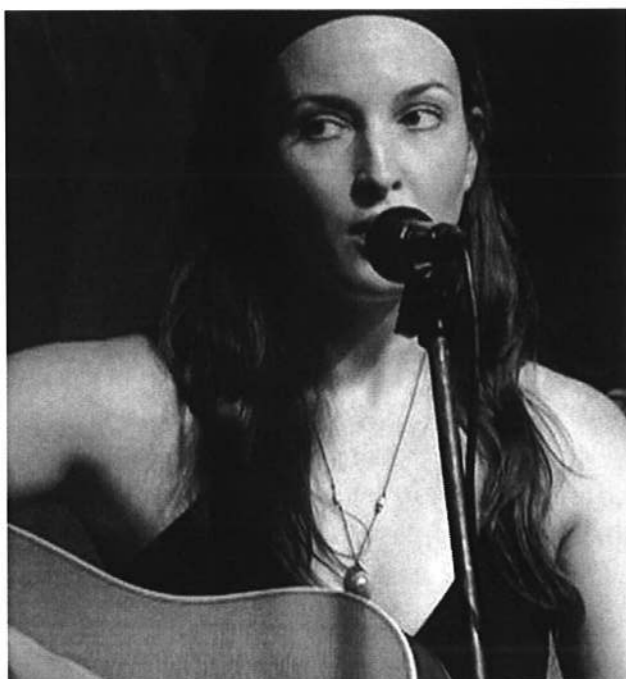

PEPI

Av. Catalunya, 30
Tel. 977 655 280
43763 La Nou de Gaià
(Tarragona)

Música i art al Castell de la Nou en un marc amb encant

Per Josepa Figueras

La cantant salouenca Olga Pes en una de les seves interpretacions

Les Nits al Castell arriben enguany a la tercera edició amb gran aflluència de públic, tant local com de fora de la població.

Aquesta proposta d'oci que té lloc a la terrassa de la sala Ponent del Castell de la Nou tots els dissabtes del mes d'agost, es va consolidant any rere any, i les actuacions generen força expectativa per la seva diversitat de gèneres.

La posada en marxa de les Nits al Castell suposa un esforç important per una població petita com és la nostra. Però és justament per aquest motiu que valorem de manera molt positiva poder dur a terme amb pocs recursos aquestes actuacions que ens permeten oferir una alternativa d'oci lligada al fet cultural, que es podria pensar que només és a l'abast de poblacions més grans.

Encoratgem tothom a participar-hi amb l'assistència i a fer-ne difusió.

Les Nits al Castell és un motiu més per fer-nos sentir a tots els nouencs i nouenques que vivim en un poble privilegiat.

Aquestes han estat les actuacions d'aquesta tercera edició:

Dissabte dia 1 d'agost, pop rock amb el grup Androna que ens va oferir una versió acústica de les seves peces.

Dissabte 8 d'agost, Xavier Pié, al saxo i Ignasi González, al baix ens van delectar amb versions del mestre Frank Sinatra.

Dissabtes 15 i 22 d'agost, vam tenir la presència d'una veu "d'àngel" que ens va seduir. Ella és l'Olga Pes, veu i guitarra i el Kike, percussió; tots dos d'una formació més àmplia anomenada EIL que ofereix música folk-jazz d'arrel nòrdica.

Dissabte 29 d'agost, ens van acompanyar els components del grup Atientas, amb una interessant proposta de música flamenco-fusió i amb la invitació especial de la Patrícia, més coneguda artísticament com Alhazar, que ens va mostrar el sensual ball de la Dansa del Ventre, cosa que va agradar molt al públic.

Dissabte 5 de setembre, ens van acompanyar els components del grup de teatre local, el 9Teatre, amb la representació d'escenes de Kart Valentin. Simultàniament a les actuacions es podia visitar a les sales del castell l'exposició col·lectiva de pintura de Carme Mañé i de Tomàs Teijeiro.

BALL DE SANTA MAGDALENA

Projecte de recuperació del Ball

Una subvenció atorgada per la Generalitat en forma de taller permetrà tornar-lo a representar setanta anys més tard, coincidint amb la celebració de l'any del mil·lenari de la població

Per Josepa Figueras

De ben segur que alguns de vosaltres guardeu en el record de manera entranyable les representacions d'aquest ball popular els dies de la Festa Major ja fa uns setanta anys enrere.

El Ball de Santa Magdalena és part del nostre patrimoni històric i cultural i també de les vides de força gent del poble que en aquell temps hi van participar, d'una manera o una altra, amb el neguit que aquell entrenou implicava.

Es té coneixement documentat que l'última representació es va dur a terme el dies 21, 22 i 23 de juliol de l'any 1940 sota la direcció artística dels Srs. Francesc Andreu Rovira i Josep Pros Lluquet.

Creiem que aquest patrimoni no s'ha de perdre i amb aquesta voluntat, des de la regidoria de Cultura, s'han iniciat gestions al respecte.

La primera d'elles ha estat sol·licitar subvenció a la convocatòria Tallers per a la Festa que ofereix el departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya. Aquests programes anomenats "Tallers per a la Festa" estan dissenyats expressament per dur a terme la recuperació de balls i d'altres manifestacions populars dels pobles de Catalunya. Se'ns ha concedit aquesta subvenció, però hem d'explicar que no és de caràcter econòmic sinó de formació en tallers. El Departament posa a la nostra disposició persones de l'empresa FUSIC, gestors culturals, per tal d'establir les pautes a seguir per a l'organització de les tasques necessàries per a la recuperació del Ball, posant al nostre abast professionals que duren a terme els tallers per fer-ne possible la posterior representació.

En aquest moment s'està treballant per iniciar el taller de dramaturgia del text així com la recerca de dades

d'arxiu i vivencials, amb la finalitat de ser fidels al seu origen amb la intenció i posada en escena.

Amb la mirada en l'any del Mil·lenari, 2011, com a data per a la recuperació de les representacions, aquest projecte no tindria massa sentit si no hi hagués la voluntat de continuar els següents anys. Per tant, s'està dissenyant tot el projecte contemplant els diferents aspectes a tenir en compte per garantir-ne la continuïtat.

Tot plegat estem encetant aquest projecte que creiem que ha de ser de tots, nouencs i nouenques, grans que hi van participar i joves i nens que han de garantir-ne el futur. Entre tots els nouencs hem de recuperar aquesta tradició que és patrimoni de la Nou de Gaià.

Necessitem tothom perquè sense vosaltres no serà possible tirar-lo endavant. PARTICIPEU-HI !!!!!

Si voleu consultar la pàgina web Tallers per a la Festa : "<http://www.tallersperalafesta.org/tarragona/principal.asp>" on podreu fer un seguiment del procés del projecte de la recuperació del Ball de Santa Magdalena.

Tancaments metàl·lics
Reixes i portes
Bruc

620 32 52 92

VIIè CICLE DE CONFERÈNCIES DE TARDOR AL CASTELL DE LA NOU

Una oportunitat per informar-se i aprendre

Per Josepa Figueras

Foto d'arxiu d'una de les conferències del cicle en una edició anterior

34

Per setè any consecutiu s'ha organitzat el cicle de Conferències de Tardor al castell de la Nou, que va tenir lloc per primera vegada en el nou espai de la sala polivalent de la biblioteca municipal. Tres xerrades més un taller han conformat el cicle de la tardor 2009.

Al primer dia, divendres 13 de novembre, vam comptar amb la presència del Sr. Jordi Bertran, que ens va acostar amb la seva xerrada, "la Festa, la il·lusió per-

manent", a l'evolució del fet festiu al llarg de la història i es va centrar a la comarca del Tarragonès.

A la segona jornada, el divendres 20 de novembre, ens vam poder apropar al món d' internet de la mà del Sr. Eugeni Fernández Verdú, que ens va fer cinc cèntims de l'ampli ventall de possibilitats que se'ns obre quan entrem a la xarxa. Ho va fer amb la conferència: "Un pas més a internet, oportunitats a la xarxa".

La tercera conferència es va celebrar en dues jornades. A la primera, el divendres dia 11 de desembre, la Sra. Marta Terrassa de l'associació GEPEC ens va oferir una xerrada sobre plantes medicinals sobretot pel que fa al seu ús terapèutic. I la segona, el dissabte 12 de desembre de 10.00h a 13.00h, ens va impartir un taller pràctic d'elaboració d'ungüents, xarops i cremes amb algunes plantes remeieres.

**ESPAI RESERVAT
PER A LA TEVA
PUBLICITAT**

**GERMANS
REY-RAMÍREZ
CONSTRUCCIONS
I REFORMES**

C. Filadors, 31, 2n 2a Avda. Catalunya, 7
Tel. 646 446 737 Tel. 680 745 810
TORREDEMBARRA LA NOU DE GAIÀ

RECOMANACIÓ LITERÀRIA

La aventura del tocador de señoras

Eduardo Mendoza. Seix Barral, Barcelona, 2001
Per David Pallarès

Novel·la d'Eduardo Mendoza –l'autor de La ciudad de los prodigios– que suggereix al lector mil i un pensaments crítics sobre la Barcelona i la Catalunya actuals. No us perdeu la relació d'aquestes paraules oposades i incompatibles "dolça derrota", "inteligència militar" o "pensamiento navarro" (amb perdó). La història va d'un empresari, de nom Pardalot, que morirà en circumstàncies misterioses i arrossegarà tot un munt de gent darrere la seva caiguda. Només un boig, acabat de sortir d'un manicomi tancat perquè havia de deixar espai a una promoció immobiliària del propietari, podia ser capaç de treure l'entrellat sense perdre la vida en l'intent, però poc li faltarà. I vet, el contrapunt femení del protagonista, vindrà de Nova York i es tornarà un dels mites barcelonins i, a més, portarà el mateix nom que la filla d'en Pardalot amb qui coincideix en un internat per a senyoretetes i en altres indrets i circum-

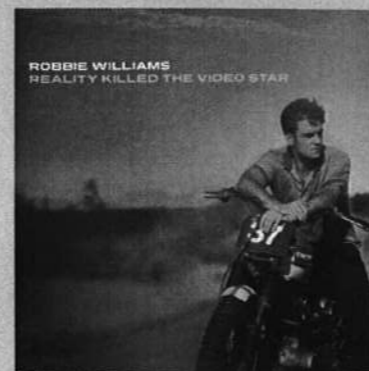
stàncies que originen nombrosos estats d'ànim. Els protagonistes són inversemblants, i, alhora, tan propers...Iconoclasta, desmitificador i antinacionalista, Mendoza fa que la parella de policies encarregada del cas estigui formada per un policia nacional i un mosso d'esquadra, malgrat que tots dos es posaran a tremolar quan es trobin un alt oficial de la guàrdia civil, tot just en un intermedí d'una sessió de sadomasoquisme. O que l'alcalde de Barcelona, soci de Pardalot, aconseguixi sobreviure a la trama de finançament il·legal de la seva campanya, als seus socis, als seus amics i als seus enemics. O que, per no continuar més, l'heroi de la història sigui un senegalès de maneres exquisides, xofer de lloguer i perruquer de vocació. Els dibuixos de la ceràmica són de la Bisbal o, potser, diu Eduardo Mendoza, d'una altra ètnia.

35

RECOMANACIÓ MUSICAL

Reality killed the video star.

Robbie Williams, 2009
Per David Pallarès

Novè disc d'estudi del cantant. Va sortir a la venda el 9 de novembre de 2009 i en una setmana ja es va convertir en número 1 a 17 països i núm. 2 a 3 països més.

Música tranquil·la que en molts moments recorda el soul, un gir del cantant a cançons melòdiques fugint una mica dels seus últims treballs on es podien trobar cançons fins i tot "Tecno".

aiçona i llum

Josep Vergili

► tel. 977655608
609549906

Moviments demogràfics a La Nou

2n semestre 2009

DEFUNCIONS:

- José Maria Ferrando Trifón (20/09/09)
- Lluís Anglada Llovera (12/12/09)
- Ramon Rovira Virgili (14/12/09)

NAIXEMENTS:

- Jaime Alfonso Sanpedro Ortega (06/08/09)
Centro médico Teknon de Barcelona
- Laia Gutiérrez Rovira (13/09/09)
Tarragona
- Júlia Fortuna Reina (setembre de 2009)
Tarragona

CASAMENTS:

- Cristobal Andrade i Nora Aguado (14/11/09)
Casament civil a l'ajuntament de la Nou de Gaià

Telefons d'interès

AJUNTAMENT DE LA NOU
977 655257

CONSULTORI MÈDIC
977 655710

COL·LEGI PÚBLIC CODINETES
977 655390

CASAL MUNICIPAL
977 655564

FARMÀCIA
977 655515

CAP TORREDEMBARRA
977 643809

EMERGÈNCIES 112

BOMBERS 085

MOSSOS D'ESQUADRA
977 635300

GUÀRDIA
CIVIL TORREDEMBARRA
977 64 6005

HOSPITAL
SANT PAU I SANTA TECLA
977 259900

AMBULÀNCIES SANT PATRICI
977 555333

FECSA-ENHER
Atenció al client:
977 507750
Avaries:
900 770077

OFICINA CORREUS
TORREDEMBARRA
977 640528

"la Caixa"

Rafael Rey Fernández

*Venda i instal·lació
de mampares*

Av. Catalunya, 42
43763 La Nou de Gaià

Mòbil 657 800 098
Fax 977 655 618

FUSTERIA I EBENISTERIA

MONTRAGULL

Tel i fax: 977 65 55 40 Mòbil: 659 14 61 12
C/ Cases Noves, 54 43763 la Nou de Gaià

Fabricació pròpia en fusta massissa

PER BIENVENIDO LÓPEZ

PROBLEMA DE LÒGICA

5 turistes vénen de vacances a la Nou. Amb les dades que us dono heu d'endevinar qui és cadascú, d'on provenen, quin cotxe porten, en quin carrer de la Nou dormen i a quina associació de la Nou s'han apuntat.

NOM	HA VINGUT DE	MARCA DE COTXE	DORM AL CARRER	S'HA APUNTAT A

38 |

Pere viatja en Seat, però no dorm al carrer Major
 El que és de Reus no dorm al carrer de la Generalitat, però s'ha fet dels Trencaous
 Carles és de Calella i viatja en Simca
 Ni Lluís ni Jesús són de Lleida
 El que ve de Sabadell s'ha fet del Futbol i dorm a les Cases Noves
 Jesús ha vingut en Audi, s'ha fet de l'AMPA i no dorm al carrer de la Generalitat
 Pau dorm a la plaça del Castell i porta un Opel
 El que s'ha fet del grup de Sardanes no ve de Barcelona
 El que viatja en Citroën dorm al raval dels Hostalets
 El que és de Lleida no porta Seat i s'ha fet dels Caçadors

Pere-Sabadell-Seat-Cases Noves-Club Futbol
 Lluís-Reus-Citroen-Hostalets-Trencaous
 Carles-Calella-Simca-Generalitat-Grup Sardanes
 Pau-Lleida-Opel-Plaça del Castell-Caçadors
 Jesús-Barcelona-Audi-Carrer Major-AMPA

Solució